[1]निद्रालुः[A]-तन्द्रालुः[B], [2]तन्द्रा, [3]द्राणम्-द्राणः-द्राणवान्, [4]प्रणिद्राता, इत्यादीन्यस्य रूपाणि यथायथं भवन्तीति विशेषः ।

(878) "**द्राक्षि घोरवासिते च**" (I-भ्वादिः-670. अक. सेट्. पर.) '**घोरनिवाशिते**' इति क्षीरस्वामी । चकारात् **काङ्क्षायाम्** इति **धा. का. व्याख्याने** (1-85)

द्राङ्क्षकः-क्षिका, द्राङ्क्षकः-क्षिका, दिद्रांक्षिषकः-षिका, दाद्रांक्षकः-क्षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककाङ्क्षतिवत् (183) ज्ञेयानि । क्तिनि [5]द्राक्षा[C]इति विशेषः ।

(879) "**द्राखृ शोषणामलमर्थयोः**"

(I-भ्वादिः-124. सक. सेट्. पर.)

द्राखकः-खिका, द्राखकः-खिका, दिद्राखिषकः-षिका, दाद्राखकः-खिका ;
द्राखिता-त्री, द्राखयिता-त्री, दिद्राखिषिता-त्री, दाद्राखिता-त्री ;
द्राखन्-न्ती, द्राखयन्-न्ती, दिद्राखिषन्-न्ती ; —
द्राखिष्यन्-न्ती-ती, द्राखयिष्यन्-न्ती-ती, दिद्राखिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
—द्राखयमाणः, द्राखयिष्यमाणः, —दाद्राख्यमानः, दाद्राखिष्यमाणः ;
विद्राख्-विद्राक्-विद्राखौ-विद्राखः ; —

---

1. तच्छीलादिषु कर्तृषु, 'स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्य आलुच्' (3-2-158) इत्यनेन निपूर्वकात् तत्पूर्वकाच्चास्मात् आलुच्प्रत्ययः । तदो दकारस्य प्रत्ययसन्नियोगेन नकारादेशोऽपि सूत्रकारनिर्देशाद् भवति ।
2. 'घञर्थे कविधानम्' (वा. 3-3-58) इति कप्रत्यये, 'स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रा-तन्द्रा—' (3-2-158) इति सूत्रे निर्देशबलात् तदो दकारस्य नकारे, अदन्त-त्वेन टापि रूपमेवम् ।
3. 'संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः' (8-2-43) इति निष्ठानत्वे णत्वे च रूपम् ।
4. तृचि, प्रपूर्वकात् नेः, 'नेगदनदपतपदघुमास्यतिहन्तियातिवातिद्राति—' (8-4-17) इति णत्वम् ।
5. यवादौ (8-2-9) **द्राक्षा** इति निपातनान्नलोपः ।

A. 'स्पृहयालुं कपिं स्त्रीभ्यो **निद्रालुमदयालुवत्**।' भ. का. 7.21.
B. 'तं पश्यन् नकुलं राजा **तन्द्रालुर्दृङ्निमेषणे**।' च. भा. 6.15.
C. '**द्राक्षां** जनो वाञ्छति नो फलानि **द्राङ्क्षद्वहुध्वाङ्क्षविचूषितानि** ॥' धा. का. 1.85.